

4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionens subsidiære begrundelse er ukorrekt.
 - Kommissionen afviste med urette sagkyndige udtalelser, der blev forelagt af Irland, og som viste, at selv såfremt armslængdeprincippet fandt anvendelse (hvilket Irland ikke anerkender), var skattebehandlingen af ASI og AOE i overensstemmelse med dette princip.
5. Med det femte anbringende gøres gældende, at Kommissionens alternative begrundelse er urigtig.
 - Kommissionen har fejlagtigt hævdet, at armslængdeprincippet er en del af irsk ret, at section 25 blev anvendt inkonsekvent, og at section 25 tildeler utilladelige skønsmålinger. Section 25 tildeler ikke Revenue Commissioners et sådant skøn.
6. Med det sjette anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat væsentlige formforskrifter.
 - Kommissionen fremlagde aldrig en klar redegørelse for sin statsstøtte teori under undersøgelsen, og afgørelsen indeholder konstateringer om faktiske omstændigheder, som Irland aldrig fik mulighed for at kommentere. Kommissionen tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik ved ikke at handle upartisk og i overensstemmelse med sin pligt til at udvise omhu.
7. Med det syvende anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
 - Kommissionen tilsidesatte retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ved at påberåbe sig påståede EU-regler, der aldrig var blevet identificeret forinden. Disse regler er nye, og deres rækkevidde og virkninger er aldeles usikre. Kommissionen har påberåbt sig OECD-dokumenter fra 2010, men (selv såfremt de var bindende) kunne disse ikke forudses i 1991 eller 2007.
8. Med det ottende anbringende gøres gældende, at Kommissionen ikke havde kompetence til at træffe afgørelsen, og at den har tilsidesat artikel 4 og 5 TEU samt princippet om medlemsstaternes skattemæssige autonomi.
 - Kommissionen har ikke i henhold til statsstøttereglerne kompetence til énsidigt at sætte sit eget syn på den geografiske rækkevidde og omfanget af medlemsstaternes skattejurisdiktion i stedet for medlemsstaternes. Formålet med statsstøttereglerne er at håndtere statslige interventioner, der tildeler en selektiv fordel. Statsstøttereglerne kan i sagens natur ikke anvendes til at løse problemer med misforhold mellem skatteordningerne på et overordnet plan.
9. Med det niende anbringende gøres gældende, at Kommissionen åbenbart tilsidesatte artikel 296 TEUF og artikel 42, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
 - Kommissionen har åbenbart tilsidesat sin pligt til at give en klar og utvetydig begrundelse for sin afgørelse ved samtidigt at støtte sig på stærkt afvigende faktiske scenarier, ved at modsige sig selv med hensyn til kilden til den regel, som Irland angiveligt har tilsidesat, og ved at give udtryk for, at Irland tildelte statsstøtte vedrørende overskud, der skulle beskattes i andre jurisdiktioner.

Sag anlagt den 29. november 2016 — QC mod Det Europæiske Råd

(Sag T-834/16)

(2017/C 038/49)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: QC (Lesbos, Grækenland) (ved advokat Ch. Ladis)

Sagsøgt: Det Europæiske Råd

Sagsøgerens påstande

- »Erklæringen fra EU og Tyrkiet« af 18. marts 2016, der blev offentliggjort samme dag i pressemeddelelse nr. 144/16, annulleres.

- Alle dens virkninger erklæres ugyldige.
- Der træffes afgørelse efter en fremskyndet procedure.
- Aftalen suspenderes øjeblikkeligt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at aftalen tilsidesætter væsentlige formforskrifter og materielle krav, og at den er udtryk for magtmisbrug.
2. Det andet anbringende er støttet på Amnesty Internationals relevante og underbyggede rapporter, der bekræfter ovennævnte tilsidesættelser og den humanitære krise, der er en følge af aftalen.
 - Anvendelsen af aftalen, der ifølge sagsøgeren reelt er en international traktat, har medført en systematisk ikke-anvendelse af asylsystemet og direkte tilsidesættelse af Genevekonventionen.
3. Det tredje anbringende er støttet på den orienterende note fra Parlamentets medlemmer af Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe.
 - Aftalen har medført og medfører en »grov og vedvarende tilsidesættelse« af EU's værdier.
4. Det fjerde anbringende er støttet på Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis.
 - Der henvises dernæst til den internationalt anerkendte kendsgerning, at Tyrkiet ikke er et »sikkert land« henset til dets brug af tortur og adskillige domme for overtrædelse af menneskerettighederne.
5. Det femte anbringende vedrører TEUF-traktaten.
 - Det gøres gældende, at det, der med urette kaldes en erklæring, indeholder en åbenbar tilsidesættelse af EUF-traktatens femte del, afsnit V, vedrørende »internationale aftaler«.
6. Sjette anbringende vedrører Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
 - Aftalen tilsidesætter desuden de internationale menneskerettigheder, herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder med hensyn til den menneskelige værdighed og de udtrykkeligt forbudte »masse-tilbagesendelser«. Navnlig fremhæves med søgsmålet den utilsigtede tilsidesættelse eller den bevidst manglende gennemførelse af de udtrykkeligt nævnte direktiver vedrørende den indsats, som kræves af EU i tilfælde af en »massetilstrømning« af mennesker ved grænserne, navnlig når disse mennesker er sårbare, og de direktiver, der regulerer procedurene for tildeling af international beskyttelse og retten til asyl.
7. Syvende anbringende er baseret på dokumenter fra professionelle og andre pålidelige organisationer.
 - Med søgsmålet gøres det gældende, at EU med den anfægtede aftale har frembragt en enorm tilstrømning af mennesker til Grækenland og Tyrkiet, som lever under kummerlige forhold uden nogen som helst rettigheder og uden hensyn til, at de måske har været udsat for mishandling fra ordensmagts side.
 - Endelig gøres det med søgsmålet gældende, at EU over for en menneskelig og social katastrofe, åbenlyst har tilsidesat sine EU-retlige og internationale forpligtelser.

Sag anlagt den 28. november 2016 — Sverige mod Kommissionen

(Sag T-837/16)

(2017/C 038/50)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Sverige (ved A. Falk og F. Bergius)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen